

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201970
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoľáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8219201970.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zoľákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v spore žalobcov: 1. H. Z., K.. XX.XX.XXXX, I. O. Ľ. X, XXX XX O., prechodne O. Z. XX, XXX XX Z., 2. H. Z., K.. XX.XX.XXXX, O. Z. XX, XXX XX Z., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava - Staré Mesto, o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 5Csp/72/2019-287 zo 17. januára 2022 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Sporovým stranám nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a priznal žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. 2.1 Výrok odôvodnil tým, že žalobcovia sa žalobou doručenou mu 25. septembra 2019 voči žalovanému domáhali vydania bezdôvodného obohatenia sa plnením z neplatnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXX-XXXXX vo výške 7.641,60 eur, určenia povinnosti pre žalovaného nahradiť žalobcom nemajetkovú ujmu zaplatením žalobkyne v 1. rade 8.945,64 eur a žalobcovi v 2. rade 2.981,88 eur, určenia neprijateľných zmluvných podmienok spotrebiteľského úveru č. XXXXX-XXXXX, vystaveného žalovaným na meno žalobkyne v 1. rade, ktorý svojím obsahom odporuje zákonu č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že 18. mája 2001 uzatvorila žalobkyňa v 1. rade so žalovaným (vtedy vystupujúcim pod obchodným menom V. W., W.. W. Y.. R..) žiadosť o poskytnutie pôžičky vo výške 100.000,- Sk so splátkami vo výške 6.000,- Sk na dobu 18 mesiacov, pričom pracovník žalovaného tvrdil, že má ísť o 16 %-ný ročný úver. Z výpisu z účtu zistili, že 15. júna 2001 bol na ich účet vo B. O., U.. W.. pripísaný vklad 74.184,- Sk. S touto sumou neboli spokojní, ale keďže peniaze potrebovali, ihneď 20. júna 2001 z účtu vybrali sumu 70.000,- Sk. Následne zistili, že im nebola zaslaná zmluva o pôžičke na podpis a nemajú žiadnu vedomosť o tom, či zmluva obsahuje podmienky podľa žiadosti o poskytnutie pôžičky z 18. mája 2001. Po osobných urgenciách v mesiaci január im pracovník žalovaného osobne doručil zmluvu na meno H. Z. na sumu 108.000,- Sk, táto však nevykazovala podpis žalobkyne v 1. rade, ako dátum vystavenia bol uvedený 18. máj 2001, pečiatka a

podpis žalovaného bol k 6. júnu 2001. Preto sa žalobkyňa v 1. rade dožadovala od žalovaného zaslania zmluvy, ktorá mala byť podpísaná, na čo im 19. marca 2002 regionálna riaditeľka z Košíc spolu so svojim listom zaslala zmluvu na meno žalobkyne H. Z., kde pod dátumom 6. jún 2001 a na každej strane bol podpis, ktorý však nebol podpisom žalobkyne v 1. rade. Vzhľadom na uvedené majú za to, že zmluva o úvere nebola riadne uzatvorená a plnenie vo výške 74.184,- Sk žalovaný na ich účet zaslal len na základe nimi podpísanej žiadosti. Žalovaným neskôr predložená zmluva o pôžičke mala zákonné nedostatky: chýbalo v nej uvedenej ročnej %-nej miery nákladov a z uvedeného dôvodu sa v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Navyše zmluva žalovaného je nepodpísaná. Vzhľadom na uvedené majú za to, že poslednou splátkou vyrovnali žalovaným poukázané peniaze, čo mu oznámili listom z 10. júna 2002. 19. júna 2003 im bol doručený zmenkový platobný rozkaz z 27. mája 2003 vydaný Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 16Zm/11/2003, ktorým bola H. Z. zaviazaná zaplatiť sumu 89.832,- Sk, ktorá pozostáva z odmeny vo výške 32.616,- Sk + odmena za uzatvorenie zmluvy 1.200,- Sk a ďalej zmluvnú pokutu vo výške 54.000,- Sk a ďalšiu pokutu vo výške 2.016,- Sk. Samotná zmenka k platobnému rozkazu priložená nebola, rovnako tak im ju žalovaný nezaslal k videniu a nedožadoval sa jej zaplataenia. Žalobkyňa v 1. rade má za to, že žalovaný ničím nepreukázal, aby podpísala zmluvu o úvere, dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke a rovnako ani podpis na samotnej zmenke nie je jej. Zmenkový rozkaz bol teda súdom vydaný nezákonne a z uvedeného dôvodu mal byť zrušený. Žalobkyňa v 1. rade proti predmetnému zmenkovému platobnému rozkazu podala v zákonnej lehote 3 dní námietku. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave bolo potvrdené Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako odvolacím súdom rozhodnutím, sp. zn. 4Obo 388/2005 z 13. februára 2007. Na základe predmetných súdnych rozhodnutí začalo exekučné konanie, v ktorom exekútor pristúpil k predaju ich nehnuteľností, čím bolo obmedzené vlastnícke právo aj žalobcu v 2. rade. Navyše od roku 2009 sú na úhradu predmetného dlhu v exekúcii vykonávané zrážky z dôchodku žalobkyne v 1. rade, ktorý až do roku 2013 bol ich jediným príjmom a tým sa obaja dostávali pod úroveň životného minima. Exekúciu, rovnako tak ako vydanie zmenkového platobného rozkazu považujú za nezákonnú s tým, že zrážkami, ktoré sa vykonávajú žalobkyne v 1. rade z jej dôchodku sa žalovaný nezákonne obohacuje.

2.2 Žalovaný písomným podaním, doručeným súdu 5. marca 2020 navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu voči žalobcom náhradu trov konania. Namietal nedôvodnosť a neoprávnenosť všetkých nárokov, ktorých sa žalobcovia žalobou domáhajú v celom rozsahu, pričom nedôvodnosť a neoprávnenosť tvrdených nárokov spočíva podľa neho predovšetkým v tom, že a) o všetkých jeho nárokoch voči žalobcovi v 1. rade bolo právoplatne rozhodnuté všeobecnými súdmi; b) rozhodnutia priznávajúce mu nárok na zaplataenie voči žalobcovi v 1. rade boli opakovane preskúmané na základe využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov práve zo strany žalobcu v 1. rade; c) v žalobe uvádzané tvrdenia boli už opakovane a viacnásobne posúdené v rámci konaní sub. a) a b), pričom tieto súdne konania označuje v ďalšom texte tohto podania; d) v žalobe sa neuvádzajú žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by (pri rešpektovaní jestvujúceho stavu založeného právoplatnými súdnymi rozhodnutiami) odôvodnili a preukázali vznik a existenciu dôvodu a výšky nimi uvádzaných nárokov, či už v rozsahu požiadavky na vydanie údajného bezdôvodného obohatenia a rovnako aj v rozsahu požiadavky na zaplataenie nemajetkovej ujmy. O jeho nárokoch voči žalobcovi v 1. rade bolo právoplatne rozhodnuté (rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, z 13. októbra 2005 č. k. 8Cb/71/03-71 v spojení so zmenkovým platobným rozkazom uvedeného súdu z 27. mája 2003, č. k. 16Zm 11/03-11). Krajský súd v Bratislave na základe návrhu veriteľa (tu žalovaný) vydal 27. mája 2003 zmenkový platobný rozkaz č. k. 16Zm 11/03-11. Proti uvedenému zmenkovému platobnému rozkazu podal dlžník (tam žalovaný, tu v postavení žalobcu v 1. rade) námietky, o ktorých bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8Cb/71/03-71 z 13. októbra 2005 tak, že súd ponechal vydaný zmenkový platobný rozkaz v platnosti. Proti označenému rozsudku bolo zo strany žalovaného (tu žalobca v 1. rade) podané odvolanie, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o tomto odvolaní rozhodol rozsudkom, č. k. 4Obo 388/2005-113 z 13. februára 2007 tak, že napádaný rozsudok ako vecne správne rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil. Rozhodnutia nadobudli právoplatnosť 17. apríla 2007 a vykonateľnosť 20. apríla 2007. Poukazuje predovšetkým na stranu 4 odôvodnenia rozsudku krajského súdu, kde súd uzatvára, keďže zmenka ako i zmenková suma neboli spochybňované, súd nepovažoval za potrebné nariadiť znalecké dokazovanie na zistenie pravosti podpisu odporkyne na zmluve o pôžičke, a to i s prihliadnutím na to, že odporkyňa sama potvrdila, že o pôžičku žiadala, potvrdila aj jej prevzatie a splácanie pôžičky a po poučení o znášaní nákladov znaleckého dokazovania ponechala otázku pravosti jej podpisu na zmluve na posúdenie súdu. Označené rozhodnutia boli predmetom konania o mimoriadnom dovolaní podanom generálnym prokurátorom Slovenskej republiky, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako dovolací súd rozhodol o zamietnutí mimoriadneho dovolania rozsudkom, č. k. 1MOboV/6/2008-163 z 31.

marca 2010. Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o zamietnutí mimoriadneho dovolania vyplýva, že dovolací súd považoval v mimoriadnom dovolaní uvádzané námietky za neopodstatnené. Mimoriadne dovolanie preto podľa § 243b ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p. zamietol. Ďalej žalovaný poukázal na to, že na základe návrhu žalobkyne v 1. rade prebiehalo aj konanie o povolenie obnovy konania, pričom návrh na povolenie obnovy konania bol uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 19Zm/1/2011-203 z 10. mája 2017 zamietnutý. Toto uznesenie bolo ako vecne správne rozhodnutie potvrdené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Obo/1/2018 zo 6. marca 2018. Pre vymożenie právoplatne priznaných nárokov bolo vykonané exekučné konanie, pričom v rámci neho konal a rozhodoval o námietkach žalobkyne v 1. rade (tam ako povinný) aj Okresný súd Bardejov, ktorý ako exekučný súd rozhodol uznesením, sp. zn. 1Er/263/2007 z 3. novembra 2008 o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii, ďalej uznesením, č. k. 1Er/263/2007-87 z 3. novembra 2008 rozhodol, že nevyhlasuje exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie nezastavil a ďalej uznesením sp. zn. 1Er/263/2007 z rovnakého dňa nevyhlásil ani súdneho exekútora z vykonávania exekúcie. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní povinného (tu žalobkyňa v 1. rade) uznesením, sp. zn. 3CoE/17/2009 zo 17. júna 2009 rozhodol tak, že potvrdil napádané uznesenie exekučného súdu z 3. novembra 2008 (konkrétne uznesenie č. k. 1Er/263/2007-87 o tom, že exekučný súd nevyhlasuje exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie nezastavuje). V uznesení, sp. zn. 1Er/263/2007 z 3. novembra 2008 (o zamietnutí námietok povinného) exekučný súd uviedol, že je právom oprávneného vymáhať pohľadávku priznanú právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu - exekučným titulom prostredníctvom exekútora, ak povinný dobrovoľne neplní uloženú povinnosť. V uznesení, sp. zn. 1Er/263/2007 z 3. novembra 2008 (o nevyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej nezastavení), skutočnosť, že povinná nesúhlasí s rozhodnutiami súdov predloženými ako exekučný titul nie je dôvodom na to, aby sa exekúcia vyhlásila za neprípustnú a zastavila. Návrh na vykonanie exekúcie bol oprávneným podaný dôvodne na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia a exekučného konanie sa začalo a prebieha v súlade s Exekučným poriadkom. Relevancia všetkých namietaných skutočností skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie. Uvedené súd konštatoval aj v konaní o podaných námietkach proti exekúcii. Nakoľko obsah podanej žaloby sa zhoduje so skoršími tvrdeniami žalobkyne v 1. rade, ktoré boli prezentované v jednotlivých vyššie označených konaniach a boli obsahom podaní žalobkyne v 1. rade a o týchto tvrdeniach existujú právoplatné rozhodnutia, považuje žalovaný postup žalobkyne v 1. rade za neprípustný. Akékoľvek právoplatné súdne rozhodnutie je možné zmeniť len spôsobom predpísaným zákonom, a to formou mimoriadnych opravných prostriedkov. Ich nevyužitie, resp. neúspešnosť ich využitia nezakladá ďalšie právo domáhať sa opätovného a opätovného preskúmania takýchto tvrdení. V súvislosti s tvrdeniami žalobcov o neoprávnenom vyplnení blankozmenky, s tvrdeniami odkazujúcim na zákon o spotrebiteľských úveroch, ďalej s tvrdeniami, že zmluva nie je podpísaná žalobkyňou v 1. rade alebo o nepredkladaní zmenky na platenie uviedol, že išlo o tvrdenia, ktoré boli uplatňované v konaniach, ktoré sú opísané vyššie. Taktiež poukázal na to, že tieto boli v hore označených konaniach aj vyhodnotené ako nedôvodné, pričom napríklad tvrdenie o neoprávnenom vyplnení blankozmenky bolo vyhodnotené ako neoprávnené a nedôvodné v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 8Cb/71/03 vrátane odvolacieho konania vedeného Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Obo/388/2005 a rovnako bolo vyhodnotené ako nedôvodné aj v rámci konania o mimoriadnom dovolaní vedeného Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 1MObdov/6/2008. Tvrdenie o nepodpísaní zmluvy bolo vyhodnotené ako neoprávnené v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 8Cb/71/03, pričom zo strany žalobkyne v 1. rade za viac ako 18 rokov dokonca nebol podaný návrh na určenie neplatnosti zmluvy a v rámci vyššie opísaných konaní žalobkyňa v 1. rade svoje tvrdenia nepreukázala. Žalobkyňa v 1. rade pri svojom výsluchu ponechala posúdenie uvedenej otázky na úvahu súdu - to znamená, že preskúmania postupu súdu ohľadne podpísania zmluvy sa mala domáhať v danom konaní (čo aj spravila), a preto nie je možné opätovne v inom konaní tvrdiť opak vo vzťahu k niečomu, čo už bolo posúdené. Uvedené vyjadrenie žalobkyne v 1. rade vyplýva zo zápisnice 1Cbd1/2005-5, ktorá je súčasťou súdneho spisu sp. zn. 8Cb/71/03. V konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 8Cb 71/03 bolo predložených viacero listín, z ktorých pri zbežnom porovnaní podpisov vyplýva, že sú druhovo rovnaké. Aj tvrdenie o nepredložení zmenky bolo vyhodnotené ako neoprávnené, pričom napríklad v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1MObdov/6/2008 z 31. marca 2010 sa uvádza (strana 5 posledná veta a následne strana 6 prvý odsek), navyše odvolací súd nesúhlasí s názorom dovolateľa, že podmienkou pre vydanie zmenkového platobného rozkazu je dolożenie dôkazu o tom, že zmenka bola predložená na platenie žalovanej. Takúto povinnosť neukladá ani zákon zmenkový a šekový č. 191/1950 Zb. (ďalej len zákon) ani Občiansky súdny poriadok. Zákon síce v § 38 čl. I ukladá majiteľovi zmenky povinnosť predložiť zmenku na platenie, avšak ak tak neurobí, je

sankciou zánik záväzku len proti postihovým dlžníkom. Voči priamemu dlžníkovi (pri cudzích zmenkách zmenečníkovi) podľa § 53 ods. 1 čl. I zostáva záväzok nezmenený. To isté platí s použitím § 77 ods. 2 a § 78 ods. 1, čl. I zákona pri vlastnej zmenke aj vo vzťahu k vystaviteľovi, ktorý je priamym (hlavným) zmenkovým dlžníkom). Keďže existencia zmenkového záväzku žalovanej nie je závislá na tom, či jej zmenka bola na platenie predložená, nemôže byť podmienkou pre vydanie rozkazu doloženie dôkazu o predložení zmenky. Tvrdenie odkazujúce na zákon o spotrebiteľských úveroch je nedôvodné, pretože zmluva o revolvingovej pôžičke bola uzavretá 6. júna 2001 a predmetný zákon nadobudol účinnosť 1. októbra 2001. Preto tvrdenia napríklad o neuvádzaní RPMN sú neopodstatnené (rovnako ako aj ostatné tvrdenia v tejto súvislosti). Popiera dôvodnosť a oprávnenosť nároku žalobkyne v 1. rade v sume 7.641,60 eur v celom rozsahu. Žalobcovia sa ďalej podanou žalobou domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy tak, že žalobkyňa v 1. rade požaduje sumu 8.945,64 eur a žalobca v 2. rade sumu 2.981,88 eur. Uvedené nároky popiera, čo do základu a aj výšky, pretože nejestvujú a ani z podanej žaloby nevyplývajú skutočnosti preukazujúce vznik a existenciu takéhoto nároku. Uvedené nároky si žalobcovia uplatňujú v súvislosti s exekučným konaním vykonávaným za účelom vymoženia právoplatne priznaných nárokov. Exekučné konanie bolo začaté oprávnené, pričom predpokladom jeho začatia a následného vykonávania exekúcie bolo vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Následne boli exekučným súdom posúdené viaceré podania a návrhy žalobkyne v 1. rade (a to námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a pod.) a všetky boli vyhodnotené ako dôvodné. Exekučný súd teda opakovane potvrdil oprávnenosť exekučného uspokojenia jeho judikovaných nárokov voči žalobkyňi v 1. rade, a teda žiadna ujma mu v súvislosti s exekučným konaním vzniknúť ani nemohla. Jej existenciu nezakladá ani postup súdneho exekútora, ktorý vykonáva exekúciu spôsobmi určenými zákonom č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti“). Nie je mu známe, že by žalobcovia tvrdili a uplatňovali si nárok na náhradu škody alebo ujmy spôsobenej úradným postupom súdneho exekútora. V uznesení, sp. zn. 1Er/263/2007 z 3. novembra 2008 (o zamietnutí námietok povinného) exekučný súd uviedol, že je právom oprávneného vymáhať pohľadávku priznanú právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu - exekučným titulom prostredníctvom exekútora, ak povinný dobrovoľne neplní uloženú povinnosť. V uznesení, sp. zn. 1Er/263/2007 z 3. novembra 2008 (o nevyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej nezastavení) konštatoval, že skutočnosť, že povinná nesúhlasí s rozhodnutiami súdov predloženými ako exekučný titul nie je dôvodom na to, aby sa exekúcia vyhlásila za neprípustnú a zastavila. Návrh na vykonanie exekúcie bol oprávneným podaný dôvodne na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia a exekučného konanie sa začalo a prebieha v súlade s Exekučným poriadkom. Relevancia všetkých namietaných skutočností skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie. Uvedené súd konštatoval aj v konaní o podaných námietkach proti exekúcii. Popiera existenciu a oprávnenosť nároku žalobcu v 2. rade. Vznik tvrdenej ujmy nemôže byť daný tým, že súdny exekútor postupoval spôsobmi určenými zákonom (pozn. zákon č. 233/1995 Z.z.). Jeho údajnú zodpovednosť za vznik domnelej ujmy vylučuje práve fakt, že o jeho nároku bolo právoplatne rozhodnuté všeobecným súdom, toto rozhodnutie bolo opakovane preskúmané Najvyšším súdom Slovenskej republiky (odvolacie konanie, konanie o mimoriadnom dovolaní) a samotný postup a proces vymáhania sa vykonáva na základe vydaného poverenia na výkon exekúcie. Exekučný súd takisto sa vyporiadaval vo viacerých rozhodnutiach s oprávnenosťou vedenia exekúcie. Výkon exekúcie je v kontexte opísaných skutočností vedený na základe toho, že zákonné podmienky pre exekúciu boli splnené. K návrhu žalobcov, podľa ktorého súd určuje neprijateľnosť zmluvných podmienok spotrebiteľského úveru č. XXXXX-XXXXX uvádza, že pre takéto rozhodovanie nie je splnený procesný predpoklad, a to naliehavý právny záujem na požadovanom určení; nie sú splnené žiadne hmotnoprávne podmienky, ktoré je nutné posudzovať podľa právneho stavu k 6. júnu 2001; takémuto rozhodovaniu bráni prekážka rozhodutej veci, pretože rozhodnutie o žalobe na plnenie zahŕňa aj posúdenie konkrétnych skutkových okolností; návrh žalobcov je neurčitý a podaná žaloba neobsahuje žiadne dôvody pre túto časť návrhu.

2.3 Žalobcovia vo viacerých písomných podaniach doručených súdu namietali zaujatosť zákonného sudcu Mgr. Mareka Rebeja. Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 18NcC/6/2021-256 zo 4. novembra 2021 vrátil vec súdu prvej inštancie ako nedôvodne predloženú. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, Krajský súd v Prešove ako súd nadriadený rozhodoval o tejto námietke podľa § 54 CSP v súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením a svoj názor prezentuje v tom, že námietka, ktorá bola vznesená v tomto konaní sa týka výslovne rozhodovacej činnosti zákonného sudcu, resp. jeho procesného postupu, čo zákon konkrétne Civilný sporový poriadok, výslovne vylučuje ako dôvod pre vylúčenie sudcu v konaní, keďže je v tomto konaní zákonným sudcom. To, že strana sporu nebola „spokojná“ s rozhodovaním v iných veciach, v ktorých nebola úspešná u konkrétneho zákonného sudcu neznamená, že existuje dôvod

pre vylúčenie. Tým pádom zákonný sudca z opatrnosti predložil toto podanie, aby o tom rozhodol krajský súd. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada, v tomto prípade nepredkladá vec nadriadenému súdu. Preto nadriadený súd uvedenú vec bez ďalšieho považoval ako za nedôvodne predloženú a vracia vec súdu prvej inštancie s tým, že je potrebné vo veci naďalej konať.

2.4 Žalobca v 2. rade na pojednávaní konanom 17. januára 2022 na výzvu súdu, aby doplnil skutkové tvrdenia, ktorými špecifikuje žalovanú sumu 7.641,60 eur uviedol, že uvedená suma predstavuje sumu, ktorá ku dňu podania žaloby bolo stiahnutá žalobkyni v 1. rade z jej dôchodku v rámci exekučného konania vedeného Okresným súdom Bardejov pod sp.zn. 1Er/263/2007. Ďalej žalobca v 2. rade uviedol, že pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, tak v rámci exekučného konania im boli zablokované majetky, jednak pozemok pod bytovkou a záhrada. Mali zablokované nakladanie s majetkom a boli obmedzovaní vo vlastníckom práve.

2.5 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo zistenia, že na základe zmenkového platobného rozkazu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 16Zm 11/03-11 z 27. mája 2003 bola žalobkyňa v 1. rade ako odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi (obchodnej spoločnosti V. W., W.. W. Y.. R.. 89.832,- Sk so 6 %-ným úrokom od 18. decembra 2002 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 299,- Sk a trovy konania vo výške 4.490,- Sk. Zmenkový platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 17. apríla 2007 a vykonateľnosť 20. apríla 2007. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8 Cb 71/03-71 z 13. októbra 2005 (v právnej veci žalobcu V. W., W.. W. Y.. R.. proti žalovanej H. Z. o zaplatenie 89.832,- Sk zo zmenky) súd prvým výrokom ponechal v platnosti v celom rozsahu zmenkový platobný rozkaz vydaný Krajským súdom v Bratislave, č. k. 16Zm 11/03-11 z 27. mája 2003 a druhým výrokom uložil žalovanej povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 14.596,50 Sk na náhradu trov konania, k rukám právneho zástupcu žalobcu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 17. apríla 2007 a vykonateľnosť 20. apríla 2007. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že voči zmenkovému platobnému rozkazu vydanému Krajským súdom v Bratislave, č. k. 16Zm 11/03-11 z 27. mája 2003 podala žalovaná v zákonnej lehote námietky, v ktorých uviedla, že svojim podpisom na zmenke sa nezaviazala zaplatiť žalobcovi zmenkovú pohľadávku vo výške 89.832,- Sk, nakoľko zmluvu o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX nepodpísala. Zmluvu, ktorá jej bola zaslaná 19. marca 2002 by nikdy nebola podpísala, nakoľko je pre ňu veľmi nevýhodná a je v rozpore s informáciami, ktoré jej boli poskytnuté. Ďalej z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaná v podaní z 21. februára 2005, ktorým reagovala na vyjadrenia žalobcu k námietkam, už poprela pravosť svojho podpisu aj na zmenke a dohode o vyplňovacom práve k blankozmenke. V podaní však potvrdila, že jej boli poskytnuté peniaze na základe žiadosti o pôžičku. Z odôvodnenia vyplýva, že Krajský súd v Bratislave svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná v písomne podaných námietkach v lehote troch dní od prevzatia zmenkového platobného rozkazu žiadnym spôsobom nespochybňovala platnosť zmenky, resp. výšku zmenkovej sumy a rovnako nespochybňovala porušenie dohody o vyplňovacom práve k bankozmenke. Až neskôr vo svojom podaní z 21. februára 2005 a pri výsluchu pred dožiadaným súdom uvádzala, že nepodpísala blankozmenku a ani dohodu o spôsobe jej vyplnenia. Krajský súd v Bratislave konštatoval, že v zmenkových veciach platí koncentračná zásada, ktorá je zakotvená v ust. § 175 ods. 3 O.s.p.. Podľa tejto zásady súd prejedná námietky v rozsahu, v akom boli urobené v lehote do troch dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu. Na neskôr podané námietky súd už nemôže podľa zákona prihliadať. Výška zmenkovej istiny, resp. platnosť zmenky, z ktorej je nárok uplatňovaný neboli predmetom námietok žalovanej. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom, č. k. 4Obo 388/2005-113 z 13. februára 2007 (v právnej veci žalobcu V. W., W.. W. Y.. R.. proti žalovanej H. Z. o zaplatenie 89.832,- Sk s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8 Cb/71/03-71 z 13. októbra 2005) rozhodol tak, že prvým výrokom potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8 Cb/71/03-71 z 13. októbra 2005 a druhým výrokom uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 4.164,50 Sk na účet právneho zástupcu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17. apríla 2007. V odôvodnení tohto rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že všetky námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu podliehajú koncentračnej zásade podľa § 175 ods. 4 O.s.p., z čoho vyplýva, že nie je možné na neskôr podané námietky prihliadnuť. Platí teda, že ak niektorá z námietok nie je včas uplatnená (v trojdňovej lehote po doručení zmenkového platobného rozkazu), nemôže na ňu súd prvého stupňa, ale ani odvolací prihliadnuť. Ak teda účastník, ktorý podal námietky dodatočne (v tomto prípade neplatnosť zmenky v súvislosti s podpisom, ako i vyplňovacieho práva k blankozmenke, výška zmenkovej sumy uplatnená v odvolacom konaní) a opätovne ich vznesie v odvolacom konaní, ide o nové námietky proti zmenke, ktorými sa nemôže súd prvého stupňa zaoberať, ale ani súd odvolací. V tomto postupe tkvie koncentračná zásada platná v zmenkovom práve. Ak teda žalovaná vznesla námietku proti zmenkovému platobnému rozkazu ohľadne neplatnosti zmluvy o revolvingovej pôžičke v tom, že

ju nepodpísala, pričom v tejto námietke nespochybnila platnosť zmenky (z ktorej bol nárok uplatnený), ani výška zmenkovej sumy a podobne, nemožno už na neskôr podanú námietku týkajúcu sa samotnej zmenky brať zreteľ práve vzhľadom na koncentračnú zásadu platnú v zmenkovom práve, pretože id o dodatočne vznesenú námietku, na ktorú podľa zákona nie je možné prihliadať. Obchodná spoločnosť V. D. W., W.. Y.. R.. (pôvodne pod obchodným menom V. W. W.. W. Y.. R..) ako oprávnený sa voči H. Z. ako povinnej domáha vymoženía sumy 89.832,00 Sk so 6 %-ným úrokom zo sumy 89.832,00 Sk od 18. decembra 2002 do zaplataenia, trov konania 4.490,00 Sk, zmenkovej provízie 299,00 Sk, náhrady trov konania 14.596,50 Sk, trov odvolacieho konania 4.164,50 Sk a to na základe exekučného titulu - zmenkový platobný rozkaz, č. k. 16Zm 11/03-11 vydaný Krajským súdom v Bratislave 27. mája 2003 a ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným 20. apríla 2007, ktorým uložil povinnej zaplatiť oprávnenému sumu 89.832,00 Sk so 6 %-ným úrokom zo sumy 89.832,00 Sk od 18. decembra 2002 do zaplataenia, trovy konania 4.490,00 Sk a zmenkovú sumu 299,00 Sk, - rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Cb 71/03 z 13. októbra 2005, ktorý sa stal právoplatným 17. apríla 2007 a vykonateľným 20. apríla 2007, ktorým zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti v celom rozsahu a udelil povinnému zaplatiť oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 14.596,50 Sk, - rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obo 388/2005 z 13. februára 2007, ktorý sa stal právoplatným 17. apríla 2007, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Bratislave a udelil povinnému povinnosť zaplatiť oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania v sume 4.164,50 Sk. Oprávnený podal u súdneho exekútora Ing. Bc. Slavomíra Borovského návrh na vykonanie exekúcie 9. novembra 2007, pričom tento súdny exekútor žiadosťou doručenou Okresnému súdu Bardejov 16. novembra 2007 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Bardejov poverením z 27. novembra 2007 poveril vykonaním exekúcie na základe vykonateľných rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave (platobný rozkaz, č. k. 16Zm 11/03-11 z 27. mája 2003 a rozsudok, č. k. 8Cb/71/03-71 z 13. októbra 2005) a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 4Obo 388/2005-113 v prospech oprávneného V. W., W.. W. Y.. R.. proti povinnej H. Z. súdneho exekútora Ing. Mgr. Slavomíra Borovského. Žalobkyni v 1. rade ako povinnej sú prostredníctvom Sociálnej poisťovne vykonávané zrážky z dôchodku, pričom k dnešnému dňu exekúcia nie je ukončená. Podľa zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX uzatvorenej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou v 1. rade ako dlžníkom veriteľ sa dlžnícke zaviazal poskytnúť pôžičku vo výške 108.000,00 Sk a dlžníčka sa zaviazala zaplatiť veriteľovi pôžičku v 18 mesačných splátkach po 6.000,00 Sk splatných podľa splátkového kalendára uvedeného v prílohe č. 2. Za poskytnutie pôžičky sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu vo výške 32.616,- Sk, ktorá bola splatná ku dňu poskytnutia pôžičky. Ďalej sa dlžníčka zaviazala zaplatiť veriteľovi, ku dňu poskytnutia pôžičky poplatok za uzavretie tejto zmluvy vo výške 1.200,- Sk. Podľa prílohy č. 2 k Zmluve o revolvingovej pôžičke bol stanovený splátkový kalendár, a to 18 mesačných splátok po 6.000,00 Sk od júna 2001 do novembra 2002, vždy k 27. dňu v mesiaci. Zároveň bola dohodnutá mimoriadna splátka 1. júna 2001 vo výške 6.000,- Sk, a to pre prípad, že veriteľ poskytne dlžníkovi pôžičku viac než 31 dní pred splatnosťou 1. splátky podľa uvedeného kalendára, t. j. do 26. mája 2001. Súčasne bol uvedený bankový účet veriteľa č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Súdu boli predložené dve vyhotovenia zmluvy o revolvingovej pôžičke s tým, že jedno vyhotovenie zmluvy bolo podpísané oboma zmluvnými stranami, a to veriteľom 18. mája 2001 a dlžníkom 6. júna 2001. Druhé vyhotovenie zmluvy bolo podpísané iba veriteľom 18. mája 2001. Žalobkyni v 1. rade bola 8. júna 2001 na bankový účet zo strany žalovaného zaslaná suma 74.184,- Sk. Žalobkyňa v 1. rade 8. júna 2001 vo B. O. zriadila trvalý príkaz v prospech účtu príjemcu XXXXXXXXXXX/XXXX na sumu 6.000,- Sk od júla 2001 do decembra 2002 k 16. dňu v mesiaci. V Obchodnom registri Okresného súdu Prešov pod H.: XX XXX XXX je zapísaná obchodná spoločnosť, ktorá od 24. júla 2000 do 14. februára 2008 mala obchodné meno V. W. W.. W. Y.. R.. a od 15. februára 2008 má obchodné meno V. D. W., W.. Y.. R..

2.6 Žalobcovia sa žalobou domáhali voči žalovanému troch nárokov, a to žalobkyňa v 1. rade sa voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 7.641,60 eur, obaja žalobcovia žiadali od žalovaného nahradiť nemajetkovú ujmu, a to pre žalobkyňu v 1. rade vo výške 8.945,64 eur a pre žalobcu v 2. rade vo výške 2.981,88 eur a žiadali určiť neprijateľnosť zmluvných podmienok spotrebiteľského úveru, ktorý svojím obsahom odporuje zákonu o spotrebiteľských úveroch.

2.7 Pokiaľ ide o žalobu žalobkyne v 1. rade o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 7.641,60 eur, tak zo skutkových tvrdení v žalobe ako aj zo skutkových tvrdení žalobcu v 2. rade na pojednávaní konanom 17. januára 2022 vyplýva, že uvedená suma predstavuje sumu, ktorá ku dňu podania žaloby bolo stiahnutá z dôchodku žalobkyne v 1. rade v rámci exekučného konania vedeného Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 1Er/263/2007. Zároveň z dokazovania vyplynulo, že v exekučnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1Er/263/2007 sa žalovaný v procesnom postavení oprávneného domáha voči žalobkyni v 1. rade v procesnom postavení povinnej vymoženía plnenia v zmysle exekučného titulu,

a to zmenkového platobného rozkazu vydaného Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 16Zm/11/2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Cb/71/2003 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 338/2005. Žalobkyňa v 1. rade svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia oprela o argumentáciu, že zmluva o revolvingovom úvere, dohoda o vyplňovacom práve ku blankozmenke, zmenka, na základe ktorej mal byť vydaný zmenkový platobný rozkaz Krajským súdom v Bratislave sú neplatné, keďže nebola preukázaná pravosť jej podpisu na uvedených listinách, ako aj pravosť dátumu ich vystavenia. Vzhľadom na skutkové tvrdenia v žalobe ako aj procesnú obranu žalovaného sa súd v prvom rade musel vysporiadať s predmetom a závermi konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 16Zm/11/2003, následne pod sp. zn. 8Cb/71/2003 a konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Obo/388/2005 a ich vplyve na predmetné súdne konanie.

2.8 Z dokazovania vyplynulo, že v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 16Zm/11/2003 sa žalovaný v procesnom postavení žalobcu domáhal voči žalobkyni v 1. rade v procesnom postavení žalovanej zaplata sumy 89.832,- Sk spolu so 6 % úrokom od 18. decembra 2002 do zaplata, zmenkovej odmeny vo výške 299,- Sk a trov konania vo výške 4.490,- Sk, a to na základe vystavenej zmenky zo 6. júna 2001, v ktorej sa žalovaná mala zaviazat', že zaplatí zmenkovú pohľadávku vo výške 89.832,- Sk 17. decembra 2002. Krajský súd v Bratislave vydal 27. mája 2003 zmenkový platobný rozkaz č. k. 16Zm/11/2003-11, ktorým uložil žalovanej, aby do troch dní odo dňa doručenia zmenkového platobného rozkazu zaplatila žalobcovi 89.832,- Sk so 6 % úrokom od 18. decembra 2002 do zaplata, zmenkovú odmenu vo výške 299,- Sk a trovy konania vo výške 4.490,- Sk, alebo aby v tej istej lehote podala odôvodnené námietky. Žalovaná v zákonnej lehote podala voči zmenkovému platobnému rozkazu námietky, pričom Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 8Cb/71/2003-71 z 13. októbra 2005 zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti v celom rozsahu. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že s poukazom na koncentračnú zásadu uplatňovanú v zmenkových veciach súd námietkam nevyhovet', keďže žalovaná v zákonnej lehote v námietkach namietala (iba), že svojím podpisom na zmenke sa nezaviazala zaplatiť zmenkovú pohľadávku vo výške 89.832,- Sk, nakoľko zmluvu o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX nepodpísala a až v ďalšom podaní po uplynutí zákonnej lehoty na podanie námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu poprela svoj podpis aj na zmenke a dohode o vyplňovacom práve k blankozmenke. Súd však na neskôr podané námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu nemohol prihliadnuť.

2.9 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd na základe odvolania žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. októbra 2005 rozsudkom, č. k. 4Obo/388/2005-113 z 13. februára 2007 tento rozsudok potvrdil, pričom v odôvodnení s poukazom na koncentračnú zásadu v zmysle ustanovenia § 175 ods. 4 OSP konštatoval, že nie je možné prihliadnuť na neskôr podané námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu. Teda Krajský súd v Bratislave v konaní o vydanie zmenkového platobného rozkazu vedenom pod sp. zn. 16Zm/11/2003 a následne v konaní o námietkach proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu vedenom pod sp. zn. 8Cb/71/2003 a následne Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu vedenom pod sp. zn. 4Obo/388/2005, hmotnoprávne posúdili samotnú zmenku ako aj námietky žalovanej, a to s poukazom na koncentračnú zásadu uplatňovanú v zmenkových veciach a dospeli k právnomu záveru, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 89.832,- Sk so 6 % úrokom od 18. decembra 2002 do zaplata, zmenkovú odmenu vo výške 299,- Sk a trovy konania vo výške 4.490,- Sk, trovy konania o námietkach vo výške 14.596,50 Sk a trovy odvolacieho konania vo výške 4.164,50 Sk. Keďže žalobkyňa v 1. rade povinnosť, ktorá jej bola uložená právoplatným a vykonateľným zmenkovým platobným rozkazom vydaným Krajským súdom v Bratislave v spojení s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu ako aj v spojení s právoplatným a vykonateľným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o odvolaní proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave o námietkach dobrovoľne v súdmi stanovených lehotách nespĺnila, podal žalovaný ako oprávnený návrh na vykonanie exekúcie na podklade uvedených súdnych rozhodnutí ako exekučných titulov v zmysle Exekučného poriadku a exekučné konanie je vedené Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 1Er/263/2007. Ak sa teda žalobkyňa v 1. rade žalobou domáha voči žalovanému zaplata 7.641,60 eur, ktorá má predstavovať sumu, ktorá ku dňu podania žaloby jej bola stiahnutá z dôchodku v rámci exekučného konania vedeného Okresným súdom Bardejov pod sp.zn. 1Er/263/2007, tak na strane žalovaného nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

2.10 Zmenkový platobný rozkaz vydaný Krajským súdom v Bratislave vo veci sp.zn. 16Zm/11/2003, ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Cb/71/2003 a rozsudok Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/388/2005 boli vydané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Tento procesný predpis stanovil, že právoplatným rozsudkom súdu, ktorým sa ukladá povinnosť, sa adresátom účinkov záväznosti tohto rozhodnutia označeným v ustanovení § 159 ods. 2 OSP zakladá prekážka právoplatne rozhodnutej veci (§ 159 ods. 3 OSP). Účinky tohto právoplatného rozhodnutia sa vzťahujú na účastníkov konania, v ktorom bolo vydané; jeho výrok je tiež záväzný pre súdy a iné štátne orgány, a to aj vtedy, ak ako predbežnú otázku posudzujú právny vzťah medzi týmito účastníkmi, ktorý sa vyriešil uvedeným právoplatným súdnym rozhodnutím (porovnaj napr. Števíček, Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok. Komentár, Praha 2009, str. 425). Obdobne je stanovená záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatných súdnych rozhodnutí aj v novom civilnom procesnom kódexe účinnom od 1. júla 2016 a to v jeho ustanoveniach § 226, § 227, § 228 a § 230.

2.11 Žalobkyňa v 1. rade, ktorá bola účastníčkou konania vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 16Zm/11/2003, resp. sp. zn. 8Cb/71/2003 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Obo/388/2005, v ktorom tieto súdy vydali právoplatné a vykonateľné rozhodnutia ukladajúce jej v prospech žalovaného určitú povinnosť, je týmto rozhodnutím (jeho výrokom) viazaná. Pokiaľ žalobkyňa v 1. rade v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia súd zdôrazňuje, že ak v skončenom konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 16Zm/11/2003, resp. sp. zn. 8Cb/71/2003 v spojení s konaním vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Obo/388/2005 došlo právoplatnými rozhodnutiami súdov k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia odvodzuje, je súd v tomto konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky, ktorá už bola právoplatným súdnym rozhodnutím vyriešená ako vec sama, týmto vyriešením viazaný. Súd v tomto konaní nemôže vychádzať z iného záveru o platnosti zmenky, než ako túto hmotnoprávnu otázku právne posúdil Krajský súd v Bratislave a Najvyšší súd Slovenskej republiky. Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. Ak žalobkyňa mala za to, že Krajský súd v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 16Zm/11/2003, resp. sp. zn. 8Cb/71/2003 nesprávne posúdil otázku platnosti zmenky, mohla voči predmetnému rozhodnutiu podať odvolanie. Žalobkyňa v 1. rade v zákonnej lehote uvedený opravný prostriedok využila, avšak Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd jej odvolaniu nevyhovел a potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Cb/71/2003, takže predmetné rozhodnutia nadobudli právoplatnosť. So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia nesmie byť táto otázka položená a akékoľvek jej „nové“ právne posudzovanie v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov je neprípustné. Iné riešenie by znamenalo, že súd môže porušiť viazanosť uloženú mu zákonom. Pokiaľ súd spomenutý prejudiciálny účinok ignoruje (nevezme za základ pre svoje rozhodnutie prejudikovaný hmotnoprávny vzťah a rozhodne v rozpore s prejudikovaným hmotnoprávnym vzťahom), nerešpektuje záväzné súdne rozhodnutie a koná v rozpore s ústavou, v zmysle ktorej môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (viď čl. 2 ústavy). Zásada právnej istoty je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Popretie prejudiciálnej záväznosti právoplatného súdneho rozhodnutia znamená zásah do stability práva a právnych vzťahov ako aj do riadneho výkonu spravodlivosti (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo 44/2010 z 31. januára 2012 publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2013 pod č. 40).

2.12 V konaní bolo skutkovými tvrdeniami strán sporu, ako aj listinnými dôkazmi preukázané, že žalobkyňa sa voči právoplatným a vykonateľným rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bránila využitím mimoriadnych opravných prostriedkov, avšak neúspešne. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 1MOboV/6/2008-163 z 31. marca 2010 bolo právoplatne zamietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti zmenkovému platobnému rozkazu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 16Zm 11/03-11 z 27. mája 2003, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8Cb 71/03-71 z 13. októbra 2005 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 4Obo 388/2005-113 z 13. februára 2007. Zároveň právoplatným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Obo/1/2018 zo 6. marca 2018 bolo potvrdené uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 19Zm/1/2011-203 z 13. mája 2017, ktorým bol odmietnutý návrh žalobkyne na obnovu konania vedeného Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 8Cb/71/2003.

2.13 Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol, keďže žalobkyňa v 1. rade v rámci exekúcie vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1Er/263/2007 plnila žalovanému na základe právoplatného zmenkového platobného rozkazu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Zm/11/2003, resp. rozsudku sp. zn. 8Cb/71/2003 a rozsudku Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 388/2005, a teda nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobkyne v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň tak ako súd uviedol vyššie, v tomto súdnom konaní nemohol posúdiť hmotnoprávny vzťah medzi žalobkyňou a žalovanými inak ako Krajský súd v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 16Zm/11/2003, resp. sp. zn. 8Cb/71/2003 a Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4Obo 388/2005, keďže by tým porušil záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného zmenkového platobného rozkazu v spojení s rozsudkami. Z uvedeného dôvodu súd zamietol návrh žalobcov na doplnenie dokazovania vykonaním znaleckého skúmania za účelom overenia pravosti podpisov na zmenke, zmluve o revolvingovej pôžičke a dohode o vyplňovanom práve ku blankozmenke, keďže závery dokazovania by nemohli viesť k prelomeniu záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí, a teda navrhované znalecké dokazovanie by bolo neúčelné a nehospodárne.

2.14 Pokiaľ ide o žalobu v časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali voči žalovanému zaplataenia nemajetkovej ujmy, a to žalobkyňa v 1. rade vo výške 8.945,64 eur a žalobca v 2. rade vo výške 2.981,88 eur, tak zo skutkových tvrdení v žalobe ako aj na pojednávaní vyplýva, že uvedený nárok postavili na argumentácii, že keďže sa voči nim vedie exekúcia na základe zmenkového platobného rozkazu vydaného na základe neplatnej zmenky, došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, pričom v rámci exekučného konania im boli zablokované majetky (pozemok pod bytovkou a záhrada), čím boli obmedzovaní vo vlastníckom práve a ďalej boli žalobkyňi vykonávané zrážky z dôchodku.

2.15 Na základe skutkových tvrdení žalobcov má súd za preukázané, že vykonávaním exekúcie proti žalobkyňi v 1. rade ako povinnej na návrh žalovaného ako oprávneného vedenej Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 1Er/263/2007 došlo k zásahu do jej práv, keďže jej boli nútene vykonávané zrážky z dôchodku, mala zablokované nakladanie s majetkom, avšak uvedený zásah nebol neoprávnený. Exekúcia je vykonávaná súdnym exekútorom na základe poverenia exekučným súdom, a to za účelom vymoženía peňažných plnení v zmysle vykonateľných súdnych rozhodnutí súdov ako exekučných titulov. Žalobkyňa v 1. rade ako povinná uplatnila v rámci exekúcie viaceré prostriedky procesnej obrany, ktorým však exekučným súdom nebolo vyhovené. Teda k dnešnému dňu je exekúcia vykonávaná voči žalobkyňi v 1. rade v súlade so zákonom, a preto uvedený zásah do práv žalobcov nie je možné vyhodnotiť ako neoprávnený. Z uvedeného vyplýva, že nie sú splnené zákonné predpoklady v zmysle ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka na priznanie nemajetkovej ujmy žalobcom. Zároveň má súd za to, že žalobcami uplatňovanú nemajetkovú ujmu nie je možné priznať ani v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Keďže žalobkyňa v 1. rade v tomto konaní neúspešne uplatnila svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a nebola úspešná ani v rámci procesnej obrany proti prebiehajúcej exekúcii, nie sú splnené podmienky ani na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom k uvedenému záveru, súd zamietol žalobu žalobcov aj v časti o zaplataenie nemajetkovej ujmy.

2.16 Ďalej sa žalobcovia domáhali určenia neprijateľných zmluvných podmienok spotrebiteľského úveru č. XXXXX-XXXXX, vystaveného žalovaným na meno žalobkyne, ktorý svojím obsahom odporuje zákonu o spotrebiteľských úveroch. Súd poukazuje na čl. III - Účinnosť zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov zo 14. júna 2001, podľa ktorého tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbra 2001. Súčasne z dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa v 1. rade na svoj bankový účet 8. júna 2001 prijala od žalovaného finančné prostriedky vo výške 74.184,- Sk. Aj keď žalobcovia spochybňovali dátum a podpis žalobkyne v 1. rade na zmluve o revolvingovej pôžičke datovanej 6. júna 2001, tak zo skutočnosti, že žalovaný poskytol žalobkyňi v 1. rade finančné prostriedky 8. júna 2001, a to vo výške 74.184,- Sk (čo zodpovedá písomnej zmluve podľa ktorej pôžička 108.000,- Sk - zmluvná odmena 32.616,- Sk - poplatok za uzavretie zmluvy 1.200,- Sk) a žalobkyňa v 1. rade 8. júna 2001 zriadila trvalý príkaz na úhradu poskytnutých finančných prostriedkov, a to od júla 2001 do decembra 2002 po 6.000,- Sk k 16. dňu v mesiaci, súd dospel k záveru, že k uzavretiu písomnej, resp. ústnej zmluvy o pôžičke, či už platnej alebo neplatnej podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, muselo dôjsť pred 1. októbrom 2001. Z uvedeného dôvodu tento zákon na predmetnú zmluvu o pôžičke nevzťahuje, a preto nie je možné uvedenú zmluvu posudzovať z hľadiska jej súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti súd žalobu zamietol aj v časti určenia

neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mali byť v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

2.17 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 159 v znení účinnom do 30. júna 2016, § 175 ods. 1, ods. 2, ods. 3 v znení účinnom v čase vydania zmenkového platobného rozkazu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, § 226, § 227, § 228 ods. 1, § 230 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), § 11, § 13, § 451, § 454 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 1, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

2.18 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a priznal úspešnému žalovanému proti neúspešným žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozsudku v celom rozsahu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia. Tvrdili, že rozhodnutím súdu prvej inštancie boli poškodení na svojich právach rovnako ako aj v iných konaniach, kde bol zákonným sudcom Mgr. Marek Rebej. Konkrétne, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/25/2019 ich neoslobodil od platenia súdneho poplatku, v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/14/2018 nevykonal nimi navrhované dôkazy, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/43/2020 o nariadenie neodkladného opatrenia odmietol, že by došlo k nezvratnému zásahu do ich vlastníckych práv, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/16/2021 o nariadenie neodkladného opatrenia odmietol uloženie nimi navrhovanej povinnosti Obci Hrabovec a v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/17/2019 ich šikanoval v súvislosti s označeným žalovaného a následne Krajský súd v Prešove ako odvolací súd jeho rozhodnutie o odmietnutí podania zrušil z dôvodu, že ide o prísne formálne posudzovanie. Okrem toho zákonný sudca neakceptoval ich žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na 29. júla 2021 z dôvodu, že krátko predtým vzniesli voči nemu námietku zaujatosti a pojednávanie sa v tento deň uskutočnilo. O konaní zákonného sudcu už informovali aj predsedníčku Okresného súdu Bardejov a predsedníčku Krajského súdu v Prešove. V danej veci zákonný sudca odignoroval ich žalobný návrh, neprihliadal na nimi tvrdené skutočnosti, podstatné pre správne posúdenie danej veci, nevykonal nimi navrhované dôkazy a neuviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku správne peňažné sumy. Na základe uvedených skutočností žalobcovia navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov písomne nevyjadril.

5. K odvolaniu žalobcov podal písomné stanovisko zákonný sudca Mgr. Marek Rebej, ktorý uviedol, že z odvolania žalobcov vyplýva ich námietka zaujatosti voči nemu, ktorú žalobcovia odôvodňujú nesúhlasom s procesným postupom a rozhodovacou činnosťou zákonného sudcu v tomto konaní, ako aj v iných konaniach, v ktorých žalobcovia vystupujú ako strany sporu. Nemá vedomosť o žiadnych skutočnostiach, pre ktoré by mal byť postupom podľa § 49 ods. 1 CSP vylúčený z pojednania a rozhodnutia tohto sporu. Z odvolania žalobcov vyplýva, že nesúhlasia s jeho procesným postupom a rozhodovacou činnosťou, avšak v zmysle ustanovenia § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti, pričom na takúto námietku zaujatosti súd neprihliada a nadriadenému súdu ju nepredkladá. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia v tomto konaní opakovane namietali jeho zaujatosť, bola skôr vznesená námietka zaujatosti predložená na rozhodnutie nadriadenému súdu. Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 18NcC/6/2021-256 zo 4. novembra 2021 vrátil vec súdu prvej inštancie ako nedôvodne predloženú. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že námietka, ktorá bola vznesená sa výslovne týka jeho rozhodovacej činnosti, resp. jeho procesného postupu, čo Civilný sporový poriadok výslovne vylučuje ako dôvod pre vylúčenie sudcu v konaní.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami (§ 359 CSP), pojednal odvolanie podané žalobcami a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré

boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

10. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

11. Podľa § 50 ods. 4 CSP na opakované oznámenia tých istých skutočností súd neprihliada.

12. Žalobcovia v odvolaní namietajú zaujatosť zákonného sudcu Mgr. Mareka Rebeja, ktorá sa podľa nich prejavuje v jeho postupe a v rozhodovaní nielen v tomto konaní, ale aj v ostatných konaniach, v ktorých je takisto zákonným sudcom. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že žalobcovia ako neúspešná strana v tomto konaní, prípadne aj v iných konaniach, v ktorých je zákonným sudcom Mgr. Marek Rebej môžu mať pocit krivdy z „prehratého“ sporu, avšak ak chcú, aby bol zákonný sudca vylúčený, musia tvrdiť relevantné skutočnosti o jeho pomere k sporu, stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní a nadriadený súd musí tieto ich tvrdenia posúdiť ako dôvodné na vylúčenie tohto sudcu.

13. Pokiaľ žalobcovia už skôr uvádzali a aj v odvolaní opakovane uvádzajú okolností týkajúce sa procesného postupu zákonného sudcu a jeho rozhodovacej činnosti, tie nielenže nie sú dôvodom na jeho vylúčenie, ale v prípade ich opakovaného oznámenia, ako tomu je v danej veci, keď žalobcovia vzniesli námietku zaujatosti v priebehu konania a aj v odvolaní, súd na ne ani neprihliada.

14. Čo sa týka argumentácie žalobcov, že zákonný sudca odignoroval ich žalobný návrh, neprihliadal na nimi tvrdené skutočnosti, podstatné pre správne posúdenie danej veci, nevykonal nimi navrhované dôkazy a neuviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku správne peňažné sumy, odvolací súd zdôrazňuje, že v odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd prvej inštancie dôkladne vysporiadal so všetkými nárokmi žalobcov uplatňovanými žalobou a žalobcom zrozumiteľne vysvetlil, prečo ich

žalobe nevyhovet. Ak súd prvej inštancie nevykonal niektoré žalobcami navrhované dôkazy, postupoval správne, pretože vykonaním dôkazov, ktoré by boli pre dané konanie neužitočné, by porušil jeden zo základných princípov civilného sporového konania, a to princíp hospodárnosti konania. Inak povedané, keď súd prvej inštancie nemohol rozhodovať o niečom, o čom už bolo rozhodnuté, nemal dôvod ani vykonávať dôkazy potrebné pre takéto rozhodnutie, pretože by to bolo zbytočné.

15. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

16. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalobcov za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobcovia v odvolacom konaní úspech nemali a nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto odvolací súd nárok na ich náhradu sporovým stranám nepriznal.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).